

Jeg anførte i mit Foredrag en Række Træk, som tydede i samme Retning, og jeg har ikke under Debatten hørt disse Træk blive angrebne. Jeg tror ogsaa, at det vil være umuligt, saa meget mere som netop i de allersidste Dage Kritikken i den engelske Presse, og det ikke blot i den egentlige Fagpresse, men ogsaa i Dagspressen, er begyndt at rejse Angreb af ret alvorlig Karakter paa det danske Smørs Kvalitet. Vi ønske fra vor Side ikke at tale ondt eller nedsettende om Landbruget i nogen som helst Retning, men vi ønske, at der skal komme Klarhed over dette Spørgsmaal som over alle de andre offentlige Spørgsmaal, der ligge til Grund for den danske Nationalhusholdning. En Ting kan det ærede Medlem fra Faaborg (Christiansen) og andre ærede Medlemmer ikke forbyde os, at vi Socialdemokrater nære levende Interesse for Landbrugets Forhold og Udvikling. Vi ere jo nemlig ikke et Byparti, men et Samfundsparti, som repræsenterer saavel By- som Landbefolkningen.

Jeg skal altsaa paa ny udtale min Beklagelse over, at jeg endnu ikke har faaet Lejlighed til at høre den højtærede Finansministers Svar paa de Betragtninger, jeg tillod mig at fremstille; jeg vil da særlig henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa to Punkter, som jeg tillod mig at berøre i mit Foredrag. Det første vil han finde paa Sp. 708, det gælder den efter min Mening fuldkommen vildledende Udtalelse, som findes i Anmærkningerne til Finansloven, hvor den forventede udenlandske Gæld den 1. April 1911 bliver opgjort til et Beløb, som efter min Oplattelse er ganske forkert. Det andet vil han finde paa den næste Spalte, hvor jeg tillader mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, hvorvidt han virkelig mener, at vi, hvis vi i et Aarstid eller maaske i halvandet, som han bebudede, ikke skride til Optagelse af et fast Laan, kunne klare os med de to midlertidige Laan, vi have løbende, uden at blive nødte til at supplere dem paa en eller anden Maade, og hvorvidt den højtærede Finansminister stadig nærer den samme Anskuelse som i Sommer, at et fast Laan paa 60—70 Mill. Kr., hvoraf ca. 50 Mill. i Forvejen ere baandlagte til Afløsning af de to andre Laan, virkelig skulde være tilstrækkelige til i en længere Periode at kunne klare vor Finanshusholdning. Disse to Spørgsmaal, tror jeg, at man ikke blot her i Salen, men overalt i Landet vil være glad over at faa be-

svaret, og jeg vil tillade mig den ærbødige Henstilling til den højtærede Finansminister, om han saa vidt muligt vil aflægge lidt af sin orakelmæssige Mystik og svare Ja eller Nej.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Jeg kan kun faa Ordet for en kort Bemærkning; men det er ogsaa tilstrækkeligt for mig til at svare det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang). Det ærede Medlem lader stadig uvidende om, hvad der staaar allerførst i Begyndelsen af min Tale, Sp. 403, at det ikke er de enkelte Aar, jeg er inde paa. Jeg bruger altsaa i enkelte Tilfælde Benævnelsen 1900—01, i enkelte Tilfælde Benævnelsen en 10-Aars Periode, det er snarere en 8-Aars Periode. Men det skal jeg ikke opholde mig længere ved, da det ærede Medlem i Aften aabenbart ikke har turdet røre ved et eneste af de Tal, jeg var inde paa i Aftes, og som jeg sagde vilde staa, som de kom til at staa. Men altsaa, da det nu er sket, kvitterer jeg for det ærede Medlems Behageligheder med at gribe mig i grove Fejl, store Overdrivelser o. s. v.

Jeg skal kun svare det ærede Medlem paa det enkelte direkte Spørgsmaal, han rettede til mig, og som i Aften pludselig var blevet Hovedsagen for ham, hvordan det egentlig forholder sig, om ikke Landbruget har købt for dyrt, om ikke Priserne vare drevne i Vejret, uden at der laa noget reelt bag ved det. Hic Rhodus, hic salta! Ja, ja, det var ikke det, det ærede Medlem kaldte Rhodus den Aften, han benyttede min Fraværelse til at overfalde mig personligt med en Række grove Injurier. Men nu skulle vi komme der i Aften. Naar vi skulle svare paa det Spørgsmaal ganske kort og angive Hovedtrækkene, maa man sige, at Landbrugets Priser ville ikke gaa til Vejrs i nævneværdig Grad — der kan være nogen Spekulation, men alle Landbrugere ere ikke blevne Spekulanter —, medmindre der ligger en reel Aarsag bag ved. Og denne reelle Aarsag er den, at man ser, det giver et stigende Udbytte. Dersom man saa, at Udbyttet var faldende, kan det ærede Medlem være ganske overbevist om, at saa vilde Priserne ikke stige. Ejendomspriserne ere et Udtryk og et nogenlunde korrekt Udtryk for den økonomiske Bevægelse, der er gaaet forud.

Saa bare en enkelt Bemærkning om